

Nr 411

Av herr Spångberg m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 53, med förslag till lag om ändrad lydelse av 16 § lagen den 11 juni 1943 (nr 346) angående statsmonopol å tillverkning och import av tobaksvaror, m. m.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 53 upptages bl. a. en framställning från Svenska tobaksmonopolet om jämkning av skattesatserna för tuggtobak. Bolaget anser att tillverkningen av tuggtobak är förlustbringande och säger sig ha planer på att nedlägga denna verksamhet och i stället övergå till import. För att möjliggöra detta utan förlust hemställer bolaget att viktsskatten för importerad tuggtobak sänkes från 7 kronor till kronor 3:70 per kilo. Bolaget framhåller att detta icke medför någon ändring i statens skatteinkomster eftersom någon import för närvarande icke förekommer av denna vara.

En sänkning av importskatten med kronor 3:30 per kilo skulle möjliggöra en import av tuggtobak utan prishöjning på den importerade varan, vilket å andra sidan skulle medföra att staten avstode från ca 82 000 kronor i skatteinkomst samt att tuggtobakstillverkningen i Arvika nedlades.

Svenska tobaksarbetareförbundet framhåller bl. a. följande om Tobaksmonopolets avsikt:

Detta har till syfte att möjliggöra för Tobaksmonopolet upphöra med egen tillverkning och fylla vårt lands behov genom importerad vara. Därmed skulle 25—30 yrkesarbetare förlora sin anställning. När i Arvika redan nu råder stor arbetslöshet anse vi ett dylikt förfarande oförsvarbart.

Den skattesänkning som föreslås utgör kr. 3:30 per kg. Högsta möjliga förlust måste således röra sig om detta belopp. Ty i händelse av större förlustmarginal skulle importen redan nu kunnat hävda sig gentemot Tobaksmonopolets egen tillverkning. (Att tuggtobakstillverkningen skulle gå med förlust är för oss en fullkomlig överraskning.) Förbrukningen av tuggtobak är för närvarande 25 000 kg. Om man multiplicerar detta kilotal med den begärda viktsskattesänkningen kr. 3:30 per kg, skulle hela summan röra sig om cirka 82 000 kr.

Man frågar sig då, är man verkligen beredd att för denna summa beröva 25—30 arbetare ett förnämligt yrke? Är man beredd att beröva stat och kommun de skatteintäkter som nu erhålles av dessa arbetare? Är man beredd att överflytta denna tillverkning till ett annat land och göra våra egna yrkesmän till understödstagare?

En blick i Tobaksmonopolets berättelse för åren 1954—1955 och 1956 visar en nettovinst av 32 milj. kr. 1957 års vinst är ännu inte känd.

Tobaksarbetareförbundet har bedömt denna fråga riktigt och realistiskt. Det är inte en bagatellartad skattefråga utan det är främst ett arbetslöshetsproblem. All svensk tuggtobakstillverkning sker nu i Arvika. En nedläggning av denna verksamhet skulle medföra ytterligare arbetslöshet på denna plats, där — liksom i omkringliggande ort — industridöden gått hårt fram under senare åren. Det finns därför inget hållbart motiv för bifall till Tobaksmonopolets framställning, som skulle framkalla ytterligare arbetslöshet i en ort, som sedan länge brottas med svåra arbetslöshetsproblem.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte avslå förslaget om ändring av skattesatsen för importerad tuggtobak.

Stockholm den 1 mars 1958

Aug. Spångberg

Harald Hallén

A. Widén

Arvid Andersson

Manne Ståhl

Viola Sandell

Karl-Gust. Andersson

Harry Wahrendorff
